

מפתח הסימנים

אורח חיים

סימן א

בענין תפלות אבות תיקנום. — ביאור בשיטת הרמב"ם אודות מנין התפלות בכל יום. — ביאור שיטת התוס' והרמב"ם אודות זמן תפלת ערבית. — ביאור הרמב"ם ה' מלכים אודות המצוות שקיימו האבות — אי האבות קיימו המצוות רק לעצמם או גם ציוו לבניהם כן.

סימן ב

בענין איסור פחות מכשיעור, ובענין ישיבה בעזרה, ובענין היסח הדעת בתפילין. — אי להחשיב איסור פחות מכשיעור בענין שיעשה מעשה. — בענין ישיבת כהנים בעזרה. — ב' סוגי היסח הדעת בתפילין. — ביאור בגמ' ברכות בענין בדיחותא בתפילין. — ראי' לח"ס דס"ל דמצוה ראשונה של בר מצוה היא שמחה. — בענין מטבע חכמים בברכות התפלה בחג. — האם יש הידור לקחת סת"ם מסופר שאינו איטר.

סימן ג

בענין סוף זמן תפלת שחרית. — ביאור בענין עדות ר' יהודה בן כבא שתמיד של שחר קרב בארבע שעות. — ביאור בדעת הרמב"ם דתפלה עד ד' שעות או עד חצות. — ביאור בענין עד ועד בכלל. — בענין ספיקו של הצ"ח בשכח להתפלל ערבית, ושחרית שאחריו התפלל אחר ד' שעות, אי יכול להתפלל שחרית עד חצות.

סימן ד

בירור שיטות הראשונים בקריאת שמע של ערבית קודם זמנה. פלוגתת רש"י ותוס' ריש ברכות בזה. — ביאור איזה קרי"ש עיקר, של בית הכנסת או של שכיבה. — פלוגתת הרמב"ם והרמב"ן אי ק"ש מצות עשה שהזמ"ג. — וכן אי ק"ש של היום והלילה היא מצוה אחת או ב' מצוות. — מצות תפילין אי הוי מצוה אחת או ב' מצוות. — ביאור הדרן למסכת ברכות.

סימן ה

בענין הזכרת יציאת מצרים בלילות. — בביאור לא זכיתי. — בדברי הצ"ח דמזכירין יציאת מצרים בלילות אין עליו פלוגתא. — בהא דהרמב"ם לא מנה זאת למצ"ע. ראי' לבן זומא דמזכירין.

סימן ו

האם מותר לאכול קודם התפלה כדי להתפלל בגוף נקי. — בירור דעות הפוסקים בענין אכילה ושתי' קודם התפלה. — ענין הכנת הגוף לתפלה. — למסקנא נוטה להחמיר.

סימן ז

א. הפרשה לקופת צדקה אי נחשב כבר ברשות הצדקה או ברשות עצמן; ב. אי יאות לכיין בתפלה יותר, הגם כי עי"ז יצטרך לל"ג או ל"א יתפלל בציבור; ג. מעות פורים אי יאות ליתן ממעות מעשר. — ביאור בענין הלוואה מצדקה לדבר של רשות. — מסיק דאם נאכד הצדקה אין חיוב על הגבאי לשלם. — תיאור כח התפלה על הסדר והזמן. — מביא מהמהר"ם שיק מה ששמע ממין החת"ס בענין סדר התפלה. — להזהר שלא לאחר בכל יום, אלא מוטב להקדים ולהתפלל בציבור. — מבאר דכל דבר שבחובה יש לשלם ממעות שלו ואם ירצה יוסיף ממעות מעשר.

סימן ח

א. אי נכון לקרות בספר תורה המצופה ביריעות פלאסטיק; ב. האם מותר בערב שבת להשאיר פתוח פאקס כדי לקבל הודעות בשבת. — אי יאות לברך על התורה כשאין יודעים לקרוא בדקדוק ובטעמים. — בענין מי שאינו יודע לקרוא עם הש"ץ אי יעלה. — נוטה להחמיר בזה. — מסיק דלכתחילה אין נאות להשאיר פאקס פתוח בשבת כדי לקבל הודעות.

סימן ט

בענין לברך על מצוה אחר עשייתה, ובמי ששכח לברך על המזוזה בשעה שקבען. — בירור מחלוקת הראשונים דלברך אחר העשי' הוא רק כשנמשך עדיין המצוה, או גם כשכבר נגמרה. — ה' פוסק להניח ידו על המזוזה ולברך.

סימן י

בענין לצאת חובת לחם משנה למי שלא נטל ידיו עדיין. — מבאר מחלוקת הפוסקים בזה. — ביאור בדברי הרמ"א אור"ח סי' קס"ז סעיף ו'.

סימן יא

בענין חטא בשביל שיזכה חבירך בביטול זמן של לימוד להטיב דרכי אחר. — מבאר דזה בעצם

סימן כ

בענין קביעת יום חג השבועות. — ביאור ענין אמירת "זמן מתן תורתנו" בשבועות. — ביאור בלשון הגמרא "אי לאו האי יומא". — ישוב קושית המג"א עפ"י המהרש"א בצ"ח והמנחת חינוך.

סימן כא

בענין חילוק מלאכות בשבת וביו"ט. — בסברת התוס' דביו"ט נאסר רק דבר שהוא בסקילה או בחטאת בשבת. — דעת הרב המגיד בזה.

סימן כב

פ"פול בענין מוקצה. — קושית הפנ"י על המהרש"א דמוקי הא דפצעילי תמרה דלא כר' נחמן. — מבאר לשון הגמרא ריש מס' ביצה "דמוקים" לה וכו' עפ"י דברי הח"ס בפלוגתת ב"ש וב"ה. — מביא הסבר הרז"ה בביאור ההבדל בין שבת ליו"ט במוקצה. — מיישב הרז"ה מקושיית האחרונים עליו. — בהא דהרמב"ם לא הזכיר ספק דרבנן בדבר שיש לו מתירין. — מבאר דהרמב"ם ס"ל כרש"י באיסור דבר שיש לו מתירין.

סימן כג

בענין מאכילין הקל בקל. — בדבר קושית המג"א על הרמב"ם שלא חילק בין מעשר ירק לדגן. — בשיטת הראשונים דמדאורייתא מותר לבטל לכתחילה. — בשיטת הרמב"ם בהפרשת תרומות ומעשרות בשבת.

סימן כד

בסוגיא דבעלי חיים נידחין. — בדעת הרמב"ם בזה.

סימן כה

בענין שיעור רוחב הסוכה. — בדעת הב"ח דיח מחלוקת בין רש"י ותוס' בגודל שיעור הסוכה אם יש בו כדי לרבע. — דעת הרמב"ם דדווקא ד' על ד' דענין.

סימן כו

בענין שינה בסוכה. — בטעם איסור שינת עראי בסוכה. — בדבר היסח הדעת בקדשים אי הוי פסול טומאה או פסול הגוף. — בענין שינת ארעי בתפילין.

סימן כז

בענין עוסק במצוה פטור מן המצוה. — בביאור מי הוה שליח מצוה. — אי פטור העוסק גם אם אפשר לקיים שניהם. — בישוב ספיקו של הבית אפרים במי שאין לו סוכה ולולב, ובמקום אחד סוכה ובאחר לולב לאן ילך. — ישובים לקושית תוס' סוכה כ"ה ע"ב. — בטעמא דבעינן ב' לימודים לעוסק במצוה שפטור מן המצוה.

מחלוקת תנאים, ובירור דעות הראשונים בזה. — מסיק דלהשיב חוטא מחטאו חיוב גדול הוא.

סימן יב

בענין חצי שיעור באיסורי שבת. — קושית המשנה למלך על החכם צבי סי' פ"ו, דס"ל דבפחות מח"ש אין בו איסור תורה, מרש"י שבת ע"ד דמשמע דאיסורא מיהא איכא. — מיישב הקושי' עפ"י שיטות האחרונים דבשיעור המפורש בתורה אין לאסור חצי שיעור. — בזה מיישב הא דבהרבה מלאכות שבת לא נזכרו שיעורים.

סימן יג

בדין אמירה לעכו"ם שבות. — חילוק הפוסקים בין דבר שהוא משום שבות או משום חומרא.

סימן יד

בענין ברכת בדיקת חמץ. — ההבדל בין המברך על ביעור או לבער. — ביאור דעת הר"ן שחילק באיזה ברכות מברכין ב"על" או ב"ל". — מסיק דסברת הר"ן היא כשיטת הרמב"ם בזה.

סימן טו

בסוגיא דביטול בל"ב. — בענין ביטול ע"י שליח. — בענין שיטת הב"ח דשליח לא מצי מבטל וראיות לדבריו. — החילוק בין שליחות לדבר התלוי במחשבה לבין דבר התלוי במעשה. — ביאור בדעת הב"י שאין לברך על ביטול חמץ. — מביא רא"י לדבריו מהח"ס.

סימן טז

בדין אכילת אפיקומן. — בדין אכילה גסה באפיקומן. — ביאור בגמ' נזיר שנים שצלו פסחיהם וכו'.

סימן יז

בענין היתר מצטרף לאיסור. — ביאור בשיטת רש"י דגם בשלא נחערב וכל אחד לעצמו, אמרינן היתר מצטרף לאיסור. — בענין דעת הרמב"ם בשיעור הקטרה. — ישוב סברת הרמב"ם מקושיית הכ"מ והתוס'.

סימן יח

בדין מצה שרורי ומבושלת. — אי ע"י בישול נעשה המצה עשירה ולא נקרא לחם עוני. — ביאור בענין ספיקו של המשנה למלך אם יוצא במצה שלא כדרך הנאה. — מסיק כחק יעקב דבשרוי בין אפי' בדיעבד אינו יוצא.

סימן יט

לפיוס מס' פסחים. — בירור בענין ברכת שהחיינו על בדיקת חמץ.

סימן כח

בסוגיא דסוכה ישנה. — בדבר חג הסוכות לה' לאקושי לקדשי מזבח או בדק הבית. — החילוק בין סוכה לגוי סוכה דמהני ב' תנאי.

סימן כט

בענין נמיילת לולב לקמן ביום א' דסוכות. — ב' דיעות בענין לתת לקטן ביום א'. — בדברי הרא"ש מה בין לולב שאול למתנה ע"מ להחזיר.

סימן ל

בענין חיוב שמחה בליל יו"ט ראשון של חג. — בענין שיטת רש"י בשמחה ביום האחרון. — שיטת הר"ן והרמב"ם בדבר שמחה בליל יו"ט ראשון.

סימן לא

בענין מצוה הבאה בעבירה. — ביאור השיטות דמצוה הבאה בעבירה דאורייתא. — בדבר שינו השם ושינוי מעשה ותחור לברייתו אי מהני. — בדבר הרמב"ם שכלל בדבריו מצה של טבל מעשר ומצה גזולה. — ישוב לקושית רע"א למ"ל קרא לנעבד תיפול דהוי מצהב"ע.

סימן לב

בענין טהרת השמן שנמצא במקדש בנס חנוכה. — ביאור החילוק בין רש"י ותוס' בכשרות השמן שבפך. — בדבר פריצים שחללו במקדש אי פריצי עכו"ם או ישראלים.

סימן לג

בענין קמא קמא בט"ל בשמן. — בדבר קושית האחרונים למה היו צריכים לנס הלא יכלו להטיף טיפין. — בדבר שיטת הרמב"ם דמשקין מטמאין בכל שהוא. — בדבר סתירת רש"י באוכלין ומשקין מטמאין.

סימן לד

הדלקת נר חנוכה בשמן של תרומה. — בקושית המפרשים מ"ט אסור להדליק בחנוכה בשמן תרומה שנשטמא. — כמה תירוצים בזה באופנים שונים.

סימן לה

אי שייך בשמן של נר חנוכה מן המותר בפיך. — מהו להדליק בשמן זית המעורב בו שמן טמא. — מדמה לשופר אי צריך להיות מבהמה טהורה. — תליא במחלוקת הקדמונים מהו מור. — מבאר ענין החלזון. — ביאור בענין מלאכת צידה.

סימן לו

הדלקת נר חנוכה בשמנים פסולים. — בדבר הקושיא מ"ט אסור להדליק בשמן שריפה. — בענין מחלוקת האחרונים להדליק בחמאה שנתבשלה בקדירה של בשר שנאסר בהנאה. — במחלוקת הר"ן והר"ה

במצות לאו ליהנות נתנו במצוות דרבנן. — מביא דעת הראשונים בהא דאין שורפין קדשים ביו"ט אם גם בשבת כן.

סימן לז

בענין כתותי מכתת שיעורא בשמן שריפה ובישוב סתירת השאלות בשיעור השמן שנמצא. — אודות קושית העולם, למה הוצרכו לנס והלא טומאה הותרה בציבור. — הסבר המלא הרועים בענין כתותי מכתת שיעורא. — בישוב קושית הפנ"י. — בישוב השאלות בשיעור השמן.

סימן לח

בענין טומאה הותרה בציבור. — ישוב לב' קושיות הפנ"י א' למה הוצרכו לשמן טהור, ב' הא טמאו כל השמנים ומנין ה' שמן למנחות. — בענין משקין בי מטבחי דכן.

סימן לט

בענין זמן הדלקת נר חנוכה. — בהא דפרסומי ניסא עדיף להקדים ולדחות. — אם זמן ההדלקה מבעוד יום. — העלה דעיקר זמן הדלקתה קודם ערבית.

סימן מ

בדין מדליקין מנר לנר. — אי מחמירין בכל נרות לא להדליק מנר לנר או דווקא בנר חנוכה. — בישוב קושית הפנ"י מדוע מקשה רב ששת מהברייתא והי' יכול להקשות ממשנה.

סימן מא

תדיר ושאינו תדיר בעניני חנוכה. — מבאר באריכות תדיר ופרסומי ניסא איזה עדיף. — באפשר לקיים שניהם אי ג"כ נדחה. — בענין אי מקודש קודם. — בענין פסק הרמב"ם שפסק שיר של ר"ח דוחה שיר של שבת.

סימן מב

בענין החיוב לחזור על הפתחים לצורך ג"ח. — בהא דעל לא תעשה צריך לבזבז כל ממונו. — מקור הרמב"ם דעל פרסומי ניסא חייב למכור כסותו. — בענין לדמות מילתא דרבנן להדדי.

סימן מג

הדליק כל נרות חנוכה וזכור שלא בירך, האם יכול לברך עדיין. — דעת הפרמ"ג ורע"א בזה.

סימן מד

המדליק בפתח שני מפני החשד האם חייב בברכה. — גו"נ בדברי החכם צבי בתשו' סי' צ"א.

סימן מה

בענין ברכת הל"ל בחנוכה. — בדבר קושית הראב"ד

דמבאר ברמב"ם בדבר שאיסורו מן התורה אסור ומדברנן מותר. — בנידון זה נוטה להתיר להלכה.

סימן נו

בענין הדפסת שמו של אותו איש בראש גליון (פירמה) לכומר. — נוטה להתיר.

סימן נז

אם מותר לקנות בגדים או כלים או מאכלים ממחלל שבת. — נוטה להחמיר. — בשאלה אם מותר לנגוע באחותו.

סימן נח

בענין צביעת שערות ראש וזקן כדי למצוא שידוך. — נוטה להתיר מב' טעמים.

סימן נט

המוכר קרקע ומתנה שיוכל לקנותו בחזרה. אי שייך בזה חשש רבית.

סימן ס

בירורים בענייני הרגשה והמפתעף. — בספיקת המהר"ם לובלין דינא דאין האשה טמאה עד שתרגיש, אי הוי גזירת הכתוב או הוא ענין של בירור. — בספיקת הפוסקים אי גם בלא הרגשה טמאה. — הסתירה ברברי הסדרי טהרה בזה. — בעצם הוא פלוגתת רש"י ותוס'. — שיטת הרמב"ם בזה. — מבאר דין זיבת דבר לח.

סימן סא

בדין אשה שמשנית ומתה. — מחלוקת הפוסקים בספיקת הרמ"א בזה. — מבאר באריכות ומסדר השיטות דס"ל דכוונת הרמ"א ביש לה ווסת קבוע. — מבאר השיטות דס"ל דכוונתו דמיירי באין לה ווסת קבוע. — מבאר השיטה הנ"ל אליבא דהלכתא.

סימן סב

בדין רואה דם מחמת תשמיש. — ביש לה ווסת קבוע ונמצא על בגדיה כתם אם מקרי אונס או לא.

סימן סג

בדין בדיקות קודם ולאחר תשמיש.

סימן סד

בענין ראיית מראה דם בליילה והמפתעף. בדיקת הער או עצם הבדיקה שצריכה להיות ביום. — האם נאמר דבר זה גם לגבי אור חזק כמו אור יום. — בראה החכם בלילה ומספקא ל"י אי יכול להתירו ביום.

סימן סה

בדין מראות הדם. — מראות הדם בזמנינו. — מראה ברוין. — מראה ירוק.

על הרמב"ם, מ"ט פסק כאב"י בשבת כ"ג ע"א ולא כרבא. — בדבר "והיכן ציונו".

סימן מו

בדין מותר השמן של חנוכה. — בדברי הראשונים דמאי שנא נר חנוכה מעצי סוכה שמותרין אחר החג.

סימן מז

בענין הדלקת נר מערבי בשבת במקדש. — בדבר קושית מהר"א מוויזניץ בעמ"ס דמשק אליעזר איך עשו במנורה בשבת. — וכמו"כ קשה איך עשו במקדש בשבת חנוכה.

הנדר והחכמה

סימן מח

בענין הלל בפורים. — פלוגתת הראשונים בדבר אמירת הלל כשאין מגילה. — הודאה על נס שבחור"ל או ע"י שליח.

יורה דעה

סימן מט

מאכלים שנמרחו וטוגנו בביצה שנמצא בו אח"כ טיפת דם. — מברר דעוגות ובשר אסורים ובחלות מותרות אך צריכים נטילה.

סימן נ

בענין שבר שנמצא בעצם הקולית לאחר הבישול. — בדבר חומרת הרמ"א להטריף כל שבירה בעצם במקום שאם נחתך הי' טרפה.

סימן נא

בענין בשר שנמלח שנתערב בשלא נמלח. — דן אי בעי ששים. — בענין שיטת הרי"ף דפת שאפאה עם הצלי אסורה לאכלה ברותח משום דהוי דשיל"מ.

סימן נב

כלים שנתקבלו מעכו"ם כעין מתנה מה דינם למבילה. — אי שכירות כלים מעכו"ם הוי מכירה או לא. — האם במתנה ע"מ להחזיר בעי טבילה.

סימן נג

מבילת כלים אי הוי דאורייתא או דרבנן. — פלוגתת הראשונים בזה.

סימן נד

האם מותר לסחור בכת"י של תיפלות של עכו"ם. — בדבר פסק הב"י דאין איסור למכרם לעכו"ם. — מצדד להחמיר.

סימן נה

פרסור ותווד בסחורות אסורים. — השאלה בתיווך באופן שהוא רק כמראה מקום, או חברה. — בהא

סימן סו

בדין עונה בינונית. — האם דין עונה נאמר רק לענין בדיקה או גם לענין עונ"ב. שיטת הר"ן דגם בוסת קבוע חוששת לעונ"ב. — מחלוקת הפוסקים מתי הוא חשש של עונ"ב. — חידוש הכו"פ בזה.

סימן סז

בדין הרחקות. — הרחקות אי יש להם יסוד מדאורייתא. — הרחקה דבעינן שינוי ודבר המפסיק, אי הוא מדין קירוב הדעת או חשש קירבה ממש.

סימן סח

בענין טבילה ביום השמיני. — האם יש מקום היתר בזה. — ספיקת החמודי דניאל מהו נקרא אונס בזה. — טבילת כלה בשמיני.

סימן סט

בדיני חציצה. — פלוגתת הראשונים בהא דרובו המקפיד חוצץ הלל"מ הוא בשער. — יסוד המחלוקת תלוי בב' גרסאות הגמרא. — האם ההקפדה תלוי בהקפדה ידידה או ברוב בני אדם. — בדברים החוצצים אבל אינם נקראים כדברים המקפידים עליו. — בענין חציצה בבית הסתרים. — בפלוגתת האחרונים אי הוי דאורייתא או דרבנן.

סימן ע

בענין חיוב בדיקה וחפיפה. — במחלוקת הפוסקים אם כשרוחצת כל גופה צריך לעיין בגופה. — בריחוק זמן החפיפה מהטבילה.

סימן עא

בענין צירוף של ימי ספירת הנקיים. — אי צריכה לספור הנקיים כפה. — בענין מ"ט אין מברכין על ספירת ד' נקיים. — אי ימים ששכחה לספור עולים לה למנין.

סימן עב

בענין הרחקת המיטות בימי טהרה. — בענין איסור נגיעה כשיש מפסיק ביניהם. — מסיק דאפילו בטהורה יש להרחיק.

סימן עג

בענין חציצת רטיה בטבילת כלה. — בדבר החילוק בין רובו ומיעוטו ומקפיד ואינו מקפיד האם רק בשער או גם בגופו. — דעת הפוסקים דבגופו אפילו אינו מקפיד חוצץ. — מבאר אם רטי' על האצבע הוי חציצה או לו. — מביא ב' טעמים להקל.

סימן עד

בענין חפיפה כשהטבילה במוצש"ק. — מהי עיקר חפיפה. — מבאר כוונת הרמ"א דהמנהג לחפוף במוצש"ק.

סימן עה

בענין דחיית טבילה בזמנה. — בענין מחילת האשה. — מסיק להיתר בדעת שניהם.

סימן עו

קונטרס המקוה. — תיאור בנין מקוה באופן מהודר כלי שום חשש ופקפוק, בכל פרט ופרט.

סימן עז

במקוה שבתחתיתו פורג של ברזל. — ב' חששות בזה, א' אי מיקרי הוי' ע"י דבר המקבל טומאה, ב' אי הוא מעמיד הצמנענט. — מברר מה נקרא הוי' ע"י דבר המקבל טומאה.

סימן עח

בענין רבו הנוטפין על הזוחלין. — בהך דמים שאובין מותר לכתחילה לשפוך לתוך מקוה כשירה, אמאי לא נחוש דאין מבטלין איסור לכתחילה. — מביא המג"א מסכך פסול שעירבו עם סכך כשר. — מביא דעת הרמב"ם דבדרבנן מבטלין איסור לכתחילה. — מביא דהשאובין ניתרים מחמת זריעה.

סימן עט

ביאור פסק הרמב"ם במקוה שנמדד ונמצא חסר. — מיישב ב' פסקי הרמב"ם הסותרים זא"ז עפ"י הריטב"א ריש נדה. — מיישב קושית הסדרי טהרה על תוס' בעירובין.

סימן פ

בענין פסול מעין ומקוה ע"י מים שאובין. — מהו מעין שמשוך כנדל. — דעת הראשונים במקוה שיש בו מ' סאה אינו נפסל בשאיבה. — מסיק דהטעם שאין מים שאובין פוסלין מקוה כשר הוא משום שהוא עכשיו כקבוע כמעין.

סימן פא

בדין נדר שלא חל עדיין. — אי נדר מיקרי דבר שיש לו מתירין.

סימן פב

בענין הספקת מזונות לחתן ממעות מעשר. — מביא מהפוסקים מה מותר לקנות ממעות מעשר.

סימן פג

בענין מילת תינוק שנקב השתן אינו במקומו. — ביאור ענין ציצין המעכבים המילה. — מביא מחלוקת הפוסקים אי חייבים לסלק כל הערלה או די באם דוחקו למטה מהעטרה.

סימן פד

בענין אי יאות לברך ברכת אקב"ו לדור בבית שיש בו מזוזה. — מביא מהפוסקים דרק בשעת

סימן פח

בענין פדיון הבן במוש"ק שהוא ליל ל"א. —
מבאר אי פדיון הי מצות עשה שהזמ"ג לענין פדיון
בלילה. — מסיק להתיר רק בדעבד.

סימן פט

בענין פדיון בכור שגולד מעבד וישראלית. —
בענין פדיון ע"י שליח או ע"י ב"ד. — מבאר מה טעם
א"א ע"י שליח. — ביאור הברכה ב"על" או ב"ל".

סימן צ

בעניין הפרשת חלה מלאקשין. — השאלה עיסה שנילושה לכתחילה לעשות לאקשין אי חייב בחלה. — מסיק דפטור ולא שמענו מי שיחייב בזה.

סימן צא

בענין ס"ת שנכתב בו החית"ן בצורה משונה. —
מביא כמה דוגמאות של חת"ן. — מברר מהראשונים
מהי הצורה הנכונה של החית"ת.

שפתי

הקביעה שייך לברך. — מביא איזה עצה לברך. —
מדמה לתפילין.

סימץ פה

בענין חיוב מזוזה בחדר כניסה למקוה. — בחיוב
רפת בקר שהוא גם לשימוש בני אדם. — בחיוב בית
דירה הסמוך לבית הכנסת. — בחנויות שבשווקים. —
בבית האוצר. — אימתי מתחיל חיוב מזוזה.

סימן פו

עוד בענין הנ"ל. — בענין חיוב בעה"ב במזוזה.
אע"פ שאינו דר שם. — מחלק בין מזוזה לציצית.

סימן פז

בענין זמן פדיון הבן. — שאלה במי שאם לא יעשה הפדיון ביום ל' יש חשש שירחה לזמן ממושך האם יאות לעשות ביום ל'. — מבאר דזה פלוגתא הש"ך והב"ח עם המג"א.

מפתח ענינים

לפי סדר א' ב'

א.א.	אברהם אבינו	—	מצוות שקיים	ח, ב	—	במי מקוה	קפכ, ב
	—	תפילה שתיקן	ח, א	—	באיסור דרבנן	קפכ, א	קפכ, ב
	אין שורפין קדשין ביו"ט, ראה יום טוב	איסור			ביטול ברוב	קפט, א	
	—	ביטול איסור לכתחילה	נ, א-ב	—	בית המקדש	קב, ב	
	אכילה	—	קודם התפלה כדי להתפלל בגוף נקי	יז, א	הדלקת נר מערבי בבית המקדש	קב, א	
	—	איסור אכילה קודם התפלה	יז, א-ב	—	בעלי חיים	נב, א	
	אמירה לעכו"ם	—			ברכות		
	—	כשבח	כט, א-ב	—	מהו גדר משנה ממטבע חכמים	י, ב	
	—	בשופר	כט, א	—	ברכה על מצה בימות השנה	י, ב	
	—	להוציא חמץ מביתו	לה, ב	—	על ביעור חמץ	ל, א	
	אפיקומן	—			איזה מברכין ב"על" ואיזה ב"ל"	ל, א-ב	
	—	לא לאכלו אכילה גסה	לו, א; לו, א	—	בר מצוה		
					המצוה הראשונה שמקיים	י, ב	
ב.	בדיקת חמץ, ראה חמץ	ביטול			בשר		
	—	ביטול חמץ ע"י שליח	לא, ב	—	בנתערב בשר שנמלח בשלא נמלח	קח, א	
	—	בגדרים	לא, ב	—	דבר שיש לו מתירין		
					איסורו	מח, ב	
					גדר או מיקרי דשיל"מ	קצא, א	

— בדבר שאסור לאחד ולאחר מותר	קצא, א	חמץ	— הברכה על בדיקת חמץ	ל, א
— ג' חילוקים בדשיל"מ	קצא, א	— ביטול חמץ ע"י שליח	לא, א; לד, א	
דיחוי		— המוצא חמץ ביו"ט	לב, א	
— בעלי חיים נדחין	נב, א	— ביטול חמץ אי מטעם הפקר	לב, ב	
דפוס		— מ"ט אין מברכין על ביטול חמץ	לה, א	
— האם מותר להדפיס שמו של אותו איש על נייר	קיו, א	— שהחיינו על בדיקת חמץ	מא, ב	
של כומר		— חמץ אי מיקרי דבר שיש לו מתירין	מא, ב	
ה		חנוכה		
היסח הדעת		— טהרת השמן שנמצא במקדש	ע, א	
— בתפילין	י, א	— הקושיא למאי ה"י צריכים לנס הא		
— היסח הדעת בקדשים הוי פסול טומאה או פסול		משקין בי מטבחי' דכן	עא, ב; פו, א	
הגוף	נז, א; פו, ב	— טומאת מגע והיסט בפך שנמצא	עא, א-ב	
היתר		— באו בה פריצים וחללוה	עא, ב	
— היתר מצטרף לאיסור	לח, א	— ע"י פריצים עכו"ם אי מתחלל	עב, ב	
הכשר		— בענין קמא קמא בטל בשמן	עב, א	
— הכשר לקבל טומאה בפחות מכביצה	עג, א	— הדלקת נר חנוכה בשמן של תרומה	עה, א	
הל"ל		— להדליק בשמן שריפה	עה, א	
— הברכה בחנוכה	צט, א	— להדליק בשמן תרומה טמאה כשאין		
— בפורים	קצ, א	לו שמן אחר	עה, א; פח, א	
— על נס של חו"ל	קד, א	— אי שייך בשמן נ"ח מן המותר בפ"ך	עה, א	
הרגשה		— הדלקת נ"ח בשמנים פסולים	פא, א	
— בנשים	קכד, א	— להדליק נ"ח בחמאה שנתבשל בקדרה		
— בזיבת דבר לח	קכח, א	של בשר	פא, ב; פב, ב	
— בנפתח המקור	קכט, ב	— בשמן שריפה אי הוי כתותי מכתת שיעורא	פד, א	
		— אם לא נתן שמן כשעור בנר חנוכה	פד, ב	
		— כבתה זקוק לה	פד, ב	
		— אמאי בעי לנס הא תרומה הותרה בציבור	פה, א	
		— זמן הדלקת נר חנוכה	פז, א	
		— תדיר ופרסומי ניסא	פז, א	
		— מדליקין מנר לנר	פט, א	
		— תדיר ואינו תדיר	צא, א	
		— חזרה על פתחים לנר חנוכה	צד, א	
		— לברך אחר ההדלקה	צו, א	
		— המדליק בפתח אחר מפני חשד אי חייב ברכה		
חגיגה		צז, א		
— היקש סוכה לחגיגה	סב, א	— ברכת הלל בחנוכה	צט, א	
חטא בשבי"ל שיוכה חבירך		— מותר השמן של חנוכה	ק, א	
— לבטל זמן מת"ת כדי להטיב דרכו של אחר	כה, א	חצי שיעור		
— בהדבקות פת בתנור בשבת	כו, א	— בכל איסורי תורה אי שייך	ט, א; כח, א	
— ככהנים העוברים על עשה דהשלמה	כו, א	— באיסורי שבת	כז, א	
— בחצי עבד וחצי בן חורין	כו, א	— למלקות	כח, א	
חיבת הקודש		— בדבר שנוכר איסורו בתורה	כח, ב	
— ביין ושמן	עג, א; פו, א	— בהקטרה	לט, א-ב	
חלה				
— הפרשת חלה מלאקשין	רי, א			
חלות				
— חלות שנאפו ונמרחו בביצה שנמצא בו דם	קו, א	מבי"ל		
חלזון		— דחיית טבילה בזמנה	קסו, א	
— מהו והיכן נמצא	עט, ב	מבי"ל כל"ם		
— צידת חלזון	פ, א-ב	— לכלים שנתקבלו במתנה מעכו"ם	קי, א	

מל'אכת שמים	ק'ב, א	— אי דאורייתא או דרבנן
— דבר של מלאכת שמים שיהי' מדבר טהור פ, ב		מל'ית
מל'ה	קצו, ב	— הברכות אם פשטו ע"ד ללכשו
— ע"י גוי		י.
— בתינוק שנקב השתן אינו במקומו		יום טוב
— ציצין מעכבין		— חילוק מלאכות ביו"ט
מסחר	מה, א-ב	— סוגי מלאכות לאיסור
— בכחבי יד של עכו"ם	מז, ב	— שריפת קדשים ביו"ט
— בסחורות אסורים	עו, א; עז, א	יציאת מצרים
— בסחורה ממחלל שבת		— הזכרת יצי"מ בלילות
מעשר כספים	טז, א-ב	— הזכרתה בכל יום אי הוי מצ"ע
— הספקת מזונות לחתן ממעשר כספים	טז, ב	ישיבה בעזרה
— לפרנס לאב או לבן		— לישראל או לכהנים
— אם הוא דאורייתא או דרבנן	ט, ב	
מצה		כ.
— מצה שרוי' או מבושלת לצאת בה		כלים
— שלא כדרך הנאה	קי, א	— שנתקבלו מעכו"ם במתנה, לטבילה
— של טבל או מעשר		כתותי מכתת שיעורא
מצוה	פד, א	— בשמן שריפה
— מצוות שנצטוו אבות העולם	פד, א	— בנר חנוכה
— מצוות צריכות כוונה או לא		לולב
— מצוות התלוין באמירה		— נטילת לולב לקטן בא' דסוכות
— עוסק במצוה פטור מן המצוה נח, א-ב; סא, א		— מצוה הבאה בעבירה כלולב
— בעוסק במצוה ואפשר לקיים שתיהן	סד, א	— של אשירה ועיר הנדחת
— מצוה הבאה בעבירה	סז; א-ב	
— מצהב"ע במצה	סט, א	מ.
— מצוות לאו ליהנות ניתנו		מאכל
— במצוות דרבנן אי מלל"נ		— בנמרח עליו מביצה שנמצא בו דם
— מצוה הקשורה כלפי אחרים		מגיל'ה
— מצוה שיש שיהוי זמן	קו, א	— כוונת קריאתה
מקוה	קצ, ב	מאכילין הקל' הקל'
— תיאור בנין מקוה מהודרה	מט, א	מוקצה
— אם יש סורג של ברזל בתחתיתו		— איסורו
— ברבו נוטפין על הזוחלין	מז, א	מותר בפיו
— מקוה שנמדד ונמצא חסר		— בתפילין, בשמן לנר חנוכה, בשופר וכו' עח, א
— פסול מעין ומקוה ע"י שאובין		מזוזה
— חיוב מזוזה לכניסה למקוה		— בענין ברכת אקב"ו לדור בבית שיש בו מזוזה
משקין		— כשנכנס לדור ויש שם מזוזה האם חייב לברך
— פחות מרביעית האם מטמאין	קצו, א	— לחדר כניסה למקוה
— לטמאות אחרים	קצח, א	— לבית כנסת וחדרים שסביבה
מתנה ע"מ להחזיר	קצט, א	— לחנויות שבשווקים כא, א; רג, א
— כלולב, לקטן	ר, א; רב, א	— לבית האוצר
— התנאים הצריכים לזה	רא, א	מלאכה
ג		— חילוק מלאכות בשבת ויו"ט
גדר	מד, א	
— שלא חל עדיין		
— אי נדר מיקרי דבר שיש לו מתירין		

נר חנוכה — ראה חנוכה

נמ

— שנעשה ע"י שליח או ע"י הקב"ה קה, א

נר מערבי

— במנורה במקדש, להדליק ממנו צ, א

נשים

— שאלות נשים קד, א-קסא
 — ראיית דם בלילה קלח, א
 — מראות דמים קמ, א
 — בדיקות קלז, א
 — עונה בינונית קמב, א
 — הרחקות קמו, א
 — טבילה ביום ח' קמח, א
 — דיני חציצה קג, א
 — חציצה בבית הסתרים קנד, א
 — בדיקה וחפיפה קנב, א
 — צרוף של ימי ספירת נקיים קנה, א
 — אמאי אין מברכין על ספירה קנט, א
 — הרחקת המטות בימי טהרה קס, א
 — חציצת רטי' בטבילת כלה קסא, א
 — דחיית טבילה בזמנה קסו, א

סוכה

— שיעור רוחב הסוכה נד, א
 — שינה בסוכה נו, א
 — שלוחי מצוה הפטורין נח, א
 — סוכה או לולב איזה עדיף נט, ב
 — ברכת לולב בסוכה כל ז' נט, ב
 — סוכה ישנה סב, א
 — היקש סוכה לחגיגה סב, א
 — עצי סוכה סב, ב
 — נוי סוכה סג, א
 — שמחה בליל יו"ט סה, א
 — ברכת שהחיינו על הסוכה קצח, ב

ספר תורה

— קריאה בס"ת המצופה ביריעות פלסטיק כא, א
 — כשהקורא בס"ת אינו בקי בטעמים כב, א
 — ס"ת שנכתבו בו חתי"ן בצורה משונה ריא, א

ע

עד ולא עד בכלל

— בתפלה, בשיעור כתם יב, ב
 — עוסק במצוה פטור מן המצוה נח, א; סא, א-ב
 — באפשר לקיים שניהם נח, א

עצם

— שבר עצם בקולית אחרי הבישול קז, א
 — עשה ולא תעשה צד, א
 — לפזר ממון על קיומן

פאקס

— להשאירו פתוח בע"ש לקבל הודעות כב, ב

פדיון הבן

— מי מברך שהחיינו מא, א
 — לפדות במוש"ק שהוא ליל ל"א רה, א
 — בכור הנולד מעכו"ם וישראלית רז, א
 — על מי הציווי לפדות רח, א
 — על ידי אחר רח, א
 — על ידי הב"ד רט, א

פסח

— אכילתו לז, א
 — הולך לשחוט פסח לטמא למת מצוה נט, ב
 — טמא בעת הקרבת הפסח סא, א

צ

צדקה

— הפרשה לקופת צדקה אי נחשב יח, ב; יט א-ב
 — ברשות צדקה יח, ב; יט א-ב
 — שינוי מצדקה לצדקה יט, א
 — דבר שבחוכה אי מותר לשלם ממעשר כא, א

ק

קדשים

— שריפת קדשים ביו"ט בלילה
 עז, א-ב, פג, א; פח, א

קטן

— לקיחת לולב לקטן סד, א
 — קמא קמא בטל עב, א

קרבנות

— תמיד של שחר שקרב בד' שעות יא, ב
 — אי בעינן הולכה לשמה מב, א
 — בקרבנות צריך שיהי' לדעת נג, ב

קריאת שמע

— זמן שכיבה לרש"י יג, א
 — עיקר קריאת שמע לרש"י ותוס' יג, א
 — שיטת תר"י בק"ש יד, א
 — ברכות ק"ש יד, א-ב
 — דעת רמב"ם בק"ש ערבית ושחרית יד, א
 — ק"ש אי הוה מצ"ע שהזמ"ג יד, ב, טו, א
 — ק"ש של יום ולילה אי הוי מצוה אחת טו, א-ב
 — ק"ש דאורייתא ס, א

ר

ריבית

— המוכר קרקע ומתנה שיוכל לקנותה חזרה, קכב, א
 — אי שייך רבית

רצון ולא לרצון

— בטומאה

עד, א

ת

— תדיר ופרסומי ניסא, איזה עדיף פז, א, צב, א

— תדיר ומקודש פח, ב, צב, ב

— תדיר ואינו תדיר בחנוכה צא, א

ש

שבת

— להשאיר פאקס פתוח בע"ש כדי

לקבל הודעות בש"ק כב, ב

— לצאת חובת לחם משנה, למי שלא נטל ידיים כדי, א

— חצי שיעור באיסורי שבת כז, א

— אמירה לעכו"ם שבות כט, א

— חילוק מלאכות בשבת ויו"ט מד, א

— הפרשת תו"מ בשבת נא, א

— צידה, מלאכת צידה בשבת פ, א

שבועות

— קביעת יום חג שבועות מג, א

— אי לאו האי יומא קגרם מג, ב

— ג' ימים קבלת התורה מד, א

שהחיינו

— חילוקים בין אמירתה מב, א-ב

שופר

— מבהמה טמאה עת, א

שכינה

— השראת השכינה פד, א

— כשגלו קה, א

שלהבת

— של הקדש להדליק בה צ, ב

שליח

— שלוחו של אדם כמותו לג, ב

— בתפילין לג, ב

— בתרומה לג, א; לה, ב

— מילי לא מימסרן לד, ב

שמחה

— חיובו בליל יו"ט א' של חג סה, א

שמן שריפה

— להדליק בו נר חנוכה עה, א; פג, א

שערות

— צביעת שערות ראש וזקן כדי למצוא שידוך קכ, א

תפילין

— האם להדר לכתוב סת"ם משאינו איטר יא, א

— האם לכתוב תפילין דר"ת דווקא

ע"י מי שמניחן יא, א

— אי הוי שתי מצוות טו, ב

— שינה בתפילין נו, א, נו, ב

— היסח הדעת בתפילין נו, א-ב

תפלה

— מנין התפלות בכל יום ז, א

— תפלות כנגד אבות תיקנום או כנגד תמידין ז, א

— תפלת ערבים שתיקנה יעקב ח, א, ב

— תפלת שחרית שתיקנה אברהם ח, א

— זמן תפלת ערבית ח, א

— שהתפללו אבות להורות לדורות ט, א

— סוף זמן תפלת שחרית יא, א, יב, א

— דאורייתא או דרבנן יב, ב

— מנחה, זמנה יב, א-ב

— בשכח ערבית ושחרית התפלל אחר ד' שעות יב, ב

ב

— חיוב נשים בתפלה טו, א

— אכילה קודם התפלה כדי להתפלל בגוף נקי יז, א

א

— הכנה לתפלה יח, א

— כוונה בתפלה אם יצטרך לדלג או להפסיד תפלה

בציבור יט, ב

— כל תפלה מיוחדת לעצמה כ, א

— כוונות סדר התפלה כ, א

— להתפלל על הסדר כ, ב

— לפעמים תפלה ביחידות בכוונה מעצת היצר כ, ב

ב

תרומות ומעשרות

— הפרשתן בשבת נא, א